

Magyarország nem felejtethet!

- 2./2 -

Az 1867-es "rendszerváltás" után, a vérbírák és hóhérok felelősségét senki nem firtatta. Nem csak a bocsánatkérés maradt el osztrák részről, hanem Windischgrätz és Haynau megbecsült személyek maradtak. Az utóbbi még földesúr is lehetett Magyarországon. Nem történt meg a kivégzettek és bebörtönzöttek rehabilitálása, nem kaptak kárpótlást. A kárpótlás kérését Damjanich János és Csányi László özvegyei megpróbálták, de a magyar pénzügyminisztérium vezetői el sem mentek a tárgyalásra. Míg a hóhérok magas kegydíjat, nyugdíjat élveztek, addig a 48-as honvédek kegyelemkenyéren éltek. A magyar országgyűlés március 15-e helyett, április 11-ét (a márciusi törvények szentesítése) iktatta be ünnepnek, nehogy a hóhér, Ferenc Józsefet megsértsük. Az akkori magyar miniszterelnök Kossuth Lajos temetésére sem mert elmenni. Dicsőítsük hát ma is Ausztriát! Mégis csak jobb itt egy Habsburg Intézet, mint egy 48-as.

Folytatásként az eddigi, október 6-i megemlékezések szereplői többnyire olyan tábornokok voltak, akik nem magyarként álltak ügyünk mellé. Irántuk érzett tiszteletem fenntartásával mégis kritikával kell említeni ezt a szemléletet. Legutóbb a közmédia már odáig elment, hogy a 13 vértanú közül csak hárman beszéltek magyarul, de ők sem biztos, hogy ízig-vérig magyarok voltak. (M1. október 3.) Nyilván Nagy Sándor Józsefre, Török Ignácra és Vécsey Károlyra gondolt a "tiszelt" szakértő. A magyar nevéük közül tehát nem volt már magyar Dessewffy Arisztid, Kiss Ernő és Lázár Vilmos! Igaz, hogy Lázár és Kiss felmenői közt voltak örmények, de ettől még ők nem örmények voltak és nem örményül beszéltek. **Hogy sírjukban nyugodtan pihenjenek, valljuk, hogy igaz magyar hazafiak voltak.** Ez a szemlélet elvezet odáig, hogy le lehet írni, hogy Árpád zsidó volt és a fenti szemlélet alapján IV. Béla sem volt magyar, mert anyja merániai Gertrudisz volt. A nemzeti tudatunk szerint még az Anjou Károly Róbert is magyar volt. Talán a médiának inkább Illyés Gyula: Ki a magyar c. könyvét kellene inkább közzé tenni, haj de ott olyanok dirigálnak, akik ezt sem ismerik. A csúsztatás egyértelmű: mire vagytok ti büszkék magyarok? A 13 mártír nem is magyar volt, ők a liberális szabadság eszményekért haltak meg. Valóban? Az **Olmützi alkotmány** nem vonta kétségbe a feudális rend felszámolását és a polgári rend kialakítását, de **megtagadta nemzetünk létét, szabadságát.** Ez ellen folyt a szabadságharc és az aradi 13 tábornok, oly sok mártírral együtt a nemzetünk szabadságáért, függetlenségéért áldozta életét igen tisztelt liberális média! Senki nem veheti el ettől a nemzettől, hogy büszke legyen mártírjainkra, mert ők miénk lesznek, míg e nemzet él a Kárpát-medencében.

A magam részéről a sok arra méltó közül, két vértanúról kívánok megemlékezni, két ízig-vérig hazafiról. Az egyik Csányi László, Erdély teljhatalmú kormánybiztos. Csányi hajdan a Napóleon elleni harcok főhadnagya súlyos égési sebekkel leszerel. Később Kossuth híveként jelentős szerepet játszik a szabadságharcban. A Jellasics elleni harcoló hadak kormánybiztos. Mindig a legfontosabb szerepre jelöli Kossuth. 1948 decemberétől a főváros kormánybiztos lesz, majd 1849-ben Erdély teljhatalmú kormánybiztosává nevezi ki Kossuth. Csányi kiváló szervezőként irányította a szállítást és az élelmiszer, valamint hadi ellátást. A Szemere kormányban ezért esett rá a választás, hogy a közlekedésügyet irányítsa. Az erdélyi front összeomlásakor Kossuth üzenetben kérte, hogy tartson vele. Görgey is arra kérte, hogy me-

neküljön török területre. Csányi hallani sem akart a menekülésről, végül az oroszok fogságába esett. Az orosz táborban működő Haynau főbiztos, gróf Zichy Ferenc Nagyváradra kísértette. Zichy Csányi szigorú őriztetését kérte, ami meg is történt. Itt kell szót ejteni a Zichyekről, a "muszkavezető főurakról", ahogy később nevezték őket. Miután Görgey kivégeztette Zichy Ödönt (Eugén Zichyt), Valójában Zichy Jenőt. Az Edmund és Eugén- Ödön és Jenő összetévesztéséből nyerte az ötletet Jókai a Baradlay fiúk történetéhez. A Zichyek ezután a császár hívének szegődtek és könyörtelenül szembefordultak a magyar ügygel (tiszelt a kivételnek). Muszka vezetésük abban állt, hogy, a Varsó, a megszállt Lengyelországból érkező cári hadakat ők kalauzolták a Felvidéken át. Zichy Ferenc feladata volt, hogy a cáriak fogságába esett, "arra érdemes" személyeket Haynau-nak kiszolgáltassa. Ezt tette Csányival is. Haynau pedig a pesti Újépületbe vitette, hogy ott rá az elrettentő ítéletet kiszabják.

A másik általam kiemelt személy Kiss Ernő altábornagy. Kiss Ernőről 1897-ben tette közzé írását dr Papp János,² ezt idézem, mert sajnálatosan, azóta annak lényege teljesen feledésbe ment. Nem tehetem meg, hogy ne idézzem a szerző bevezető mondatait is. Az vessen rám követ, aki úgy gondolja, hogy ezek ma nem aktuálisak. Íme: "Változnak az idők És változnak az emberek. A mai kor gyermekének elkápráznak szeméi, ha a letűnt 48-as idők eseményeire és alakjaira visszatekint. A változás hihetetlenül nagy és szomorú, mintha nem ugyanazon földön élnénk, mintha nem ugyanazon faj volnánk, mintha az a szellem soha se érintette volna a haza földjét! Bánatos sóhaj száll föl lelkemből, ha elgondolom, hogy a vértanúk nemzetének hová kellett eljutnia azon a lejtőn, melyre őt az újabb idők vezetői vitték. Alig érdemeljük meg azt a szép múltat, amely reánk maradt. A nemzet mindent elfelejtett. Hiszen a magyar nép küzdelmeiben és reményeiben ma már csak múltjából meríthet ösztönző erőt, lelkesültséget és kitartást. A második ezredévet csak úgy fogja betölthetni, ha féltő gonddal őrzi meg azokat a kincseket, melyeket az első ezredév nagy nemzedékei gyűjtöttek össze számára."

Kiss Ernő, - aki a répceszentgyörgyi Szentgyörgyi Horváth Anna Krisztinát vette nőül - 72000 holdas délvidéki nábob, majd tábornok, minden gőg nélkül, alázattal szolgálta a szabadságharc ügyét. Amikor már minden veszve látszott, Csányi Lászlóhoz hasonlóan elhárította maga elől a menekülés gondolatát is. "Nem, nem megyek. Én katona voltam, a harctéren kell maradnom. Azok, akik a bekövetkezendő gyászos időkben hívva lesznek a nemzetben egy jobb jövő reményét fenntartani, azok meneküljenek. szívükben vigyék el a nemzeti ügy igaz szeretetét." Kiss Ernő maradt, vállalta a sorsát. Am gazdag és befolyásos családja Bécsben megszerezte kegyelmi végzést. Ez eljutott a tábornokhoz, aki azt a belső zsebébe tette és társaival kiállt a kivégző osztag elé !!!!!!! A leírás szerint a bekötött szemű tábornokot az első sortűzből egyetlen golyó sem találta el. Am ő ekkor sem vette elő zsebéből a kegyelmi végzést, megvárta a másodikat, amelyik végzett vele.

Dr. Nagy Lászlónak kiegészítései eleméri és ittebei Kiss Ernő aradi vértanú történetéhez Répceszentgyörgy Vas vármegye egykor mezővá-

rosi rangú ősi magyar szállásbirtokának a legfőbb birtokosai a Szentgyörgyi Horvátok voltak. Ez a család adta a Rákóczi szabadságharc honvédelmi miniszterét is a nemzetnek. Középkori helyi törvényei pedig egyedülállóak voltak Vas vármegyében is. Ők rendezték meg a füredi házukban 1825-ben az első magyarországi Anna-bált a csodálatos szépségű 17 éves leányuk Szentgyörgyi Horvát Anna Krisztina tiszteletére. Az Anna-bál ettől kezdve fogalomná vált. Itt ismerkedett meg Szentgyörgyi Horváth Anna Krisztina és eleméri és ittebei Kiss Ernő a nyalka huszártiszt egymással. Egy év múlva 1826-ban a

Répceszentgyörgyi Római Katolikus Templomban esküdtek örök hűséget egymásnak. A szabadságharc leverettése után e Szentgyörgyi Horváth kastély osztrák kézbe került. A Szombathelyi Püspökség a 20. század elején az osztrákoktól visszavásárolta. Az orosz csapatok bejövetelekor e kastélyban lelte halálát Erdély legendás főúri családjának a szülőtte, gróf za-

bolai Mikes János címzetes érsek, nyugalmazott megyéspüspökünk is. Ma újra osztrák kézben van a e történelmi kastély és vérszenes pusztul tovább! Ennek a kastélynak a pincéjében állították fel titokban 1849-ban a 13 aradi vértanú emlékére azt a 13 emlékoszlopot- elsőként a Kárpát-medencében! - amely csak az ötvenes évek során került a kastély pincéjéből a felszínre, a kastély előkertjében felállításra. A Batthyány család pedig olyan faragott kutat adományozott a Szentgyörgyi Horváth családnak, amelyen a pelikánok a saját vérükkel táplálják a kicsinyeiket. (Lásd a mellékletben a diszkút és a kastély korabeli fotóját)

E szállásbirtok története egyébként "világvárosi", szülőttei minden időben, vészben és viharban egyaránt szilárd támaszai voltak a magyarságvédelemnek. Mostani - velőtrázó pusztulása- szinte megállíthatatlan. A község lakóinak lélekszáma 100 fő alá süllyedt! Címere a halálnak ellentmondva magáért beszél. A kastély gyakori tartózkodási helye volt Mindszentynek és boldog Apor Vilmosnak is! Vége.

Az egyik október 6-i megemlékezésen ott voltam a Vértanúk terén. Jött egy gimnazista osztály, leróva kegyeletét. Én kéretlenül elmondtam nekik Kiss Ernő történetét. Fátyolos szemeket láttam a kislányok arcán. Megköszönték és közölték, hogy erről nem tudtak. Sírjatok kislányok! De hullassatok örömkönnyeket is, hogy ilyen mártírjaink vannak. Ez a jövőnk záloga..De figyeljete, mert vannak és lesznek még "muszkavezető főuraink a jövőben is." Már Intézete is van a H. uralkodó háznak Budapesten. Csak így tovább? No ez már az én túróképességemet is meghaladja!

ÖSSZEÁLLÍTOTTA:

Farkas József történész,

Kiegészítette: Dr. Nagy László

²Népszövetség 1897. január 30.

Megjegyzés:

"Az 1867-es "rendszerváltás" után, a vérbírák és hóhérok felelősségét senki nem firtatta."

"Míg a hóhérok magas kegydíjat, nyugdíjat élveztek, addig a 48-as honvédek kegyelemkenyéren éltek."

L.A.

Nemzeti InternetFigyelő (NIF)